

Arrest

nr. 117 497 van 23 januari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 januari 2014 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 16 januari 2014 tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2014 om 11 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BARBIEUX, die *loco* Mr. B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen in 2007 het Rijk binnenkwam, diende op 10 september 2007 een eerste asielaanvraag in. Op 18 februari 2008 werd verzoeker gehoord voor het Commissariaat-generaal. Op 25 november 2008 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met arrest 23 190 op 18 februari 2009. Verzoeker keerde niet terug naar zijn land van herkomst.

1.2. Op 7 januari 2014 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in. Op 8 januari wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker gegeven (bijlage 13*quinqüies*) en een beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats (bijlage 39*bis*).

1.3. Op 16 januari 2014 werd een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag genomen. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger van Tadzjiekse afkomst. U bent geboren en getogen in de stad Herat. U bent in 1385 (2006-2007) uit Afghanistan vertrokken omdat u problemen kende met de familie van een meisje, met wie u seks had gehad zonder getrouwd te zijn. Na een verblijf van negen maanden bij uw familie in Iran, reisde u naar Europa. Op 9 september 2007 bent u in België aangekomen. De dag erna vroeg u asiel aan. U was op dat moment 17 jaar.

Op 26 november 2008 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Uw problemen in Afghanistan waren niet geloofwaardig en er werd vermoed dat u Herat veel eerder verlaten had dan u beweerde. De veiligheidssituatie in uw regio van herkomst noopte niet tot het toekennen van subsidiaire bescherming zoals bedoeld in art.48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Deze beslissing en argumentatie werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigd op 18 februari 2009.

Zonder België te hebben verlaten, diende u op 7 januari 2014 een tweede asielaanvraag in. U bent intussen meerderjarig. U beroept zich op dezelfde problemen als in uw eerste asielaanvraag. U legt geen nieuwe documenten neer om uw tweede asielaanvraag te ondersteunen.

U vreest vermoord te worden de familie van het meisje bij een terugkeer naar Afghanistan.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw asielverzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, namelijk dat uw leven en dat van uw familie in gevaar is in Afghanistan omwille van uw seksueel contact met een meisje.

U brengt dus geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Het CGVS beschikt evenmin over dergelijke elementen en houdt daarbij rekening met de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afghaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen mérités dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele

bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen die omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Herat te worden beoordeeld.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan - Veiligheidssituatie Afghanistan - Beschrijving van het conflict dd. 20 november 2013 en COI Focus Afghanistan - Veiligheidssituatie - Regionale analyse. Deel II : Noord- en West- Afghanistan, 5 december 2013 blijkt dat de veiligheidssituatie in het westen sterk varieert. De provincie Herat is één van de grootste en in economische termen één van de belangrijkste van Afghanistan. De provincie geldt ook als één van de veiligste van Afghanistan en kende een belangrijke economische en socio-culturele ontwikkeling. Ook al lijkt het geweld te zijn toegenomen in deze provincie en kunnen bepaalde districten als onveilig worden beschouwd, toch blijkt duidelijk dat de veiligheidssituatie in Herat-stad relatief rustig en stabiel is en het aantal veiligheidsincidenten beperkt is gebleven. Herat-stad is bereikbaar via de luchthaven van Herat.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Herat actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Herat aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 doen geen afbreuk aan de conclusie van het Commissariaat-generaal, die werd gemaakt na een analyse en afweging van alle elementen in de beschikbare landeninformatie. U bracht bovendien geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen van uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de vordering tot schorsing

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. De interpretatie van deze voorwaarde

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorzien in artikel 39/82, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet, is er op gericht te verhinderen dat de gewone schorsing en, *a fortiori*, de vernietiging, hun effectiviteit verliezen (cf. RvS 13 augustus 1991, nr. 37.530).

Zoals vermeld onder punt 2.1, bepaalt artikel 43, § 1 van het PR RvV dat indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de vreemdelingenwet voorziet en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, moet de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing duidelijk worden aangetoond, dit wil zeggen dat ze klaarblijkelijk en - op het eerste gezicht - onbetwistbaar moet zijn.

Om te voldoen aan die voorwaarde moeten feiten en gegevens worden aangebracht of moeten uit het verzoekschrift of uit het administratief dossier gegevens blijken, die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden.

Over dit gemis aan uiteenzetting van de dringende noodzakelijkheid kan evenwel heen gestapt worden wanneer deze vereiste een soort hinderpaal vormt derwijze dat die de toegang voor de verzoekende partij beperkt op een wijze of op een punt dat haar recht op toegang tot de rechter in de kern zelf wordt aangetast, kortom wanneer deze vereiste er niet langer toe strekt de rechtszekerheid en de goede werking van het bestuur te dienen (cf. vaste rechtspraak EHRM. Zie bv. EHRM 24 februari 2009, vzw L'Erablière/België, § 35).

2.2.2. De beoordeling van de voorwaarde van het uiterst dringend karakter

Verzoeker stelt in het verzoekschrift aangaande de uiterst dringende noodzakelijkheid dat hij van zijn vrijheid is beroofd met het oog op verwijdering en dat hij dus het voorwerp uitmaakt van een verwijderingsmaatregel, waarvan de tenuitvoerlegging imminent is.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 10 september 2007 een eerste asielaanvraag indient. Op 25 november 2008 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met arrest 23 190 op 18 februari 2009.

Op 26 september 2013 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) gegeven. Tegen dit bevel heeft verzoeker nooit een rechtsmiddel aangewend.

Op 7 januari 2014 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in. Op 8 januari 2014 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker gegeven (bijlage 13quinquies) en een beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats (bijlage 39bis). Ook tegen dit bevel heeft verzoeker geen rechtsmiddel aangewend.

Op 16 januari 2014 werd de bestreden beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag genomen.

Verzoeker heeft nagelaten het bevel om het grondgebied te verlaten van 26 september 2013 aan te vechten met een beroep en laat ook nu na een vordering in te dienen tegen het bevel het grondgebied te verlaten van 8 januari 2014.

Verzoeker vordert de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlage 13quinquies) van 8 januari 2014 niet, dit wordt ter terechtzitting bevestigd door de raadvrouw van verzoeker. Bovendien laat verzoeker na aan te tonen in welke mate de eventuele

schorsing van de bestreden beslissing, zijnde de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag van 16 januari 2014, een invloed heeft op de rechtsgeldigheid van het bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker van 8 januari 2014 of op de rechtsgeldigheid van het definitief geworden bevel om het grondgebied te verlaten van 26 september 2013.

Het uiterst dringend karakter van de vordering begint op 8 januari 2014 bij het ter kennis brengen van het bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker, wat verzoeker nalaat aan te vechten. Verzoeker faxt het verzoekschrift in uiterst dringende noodzakelijkheid pas op 22 januari 2014 om 11 uur, dit is de dag en het uur van de voorziene repatriëring.

De Raad stelt vast dat het uiterst dringend karakter in deze zaak te wijten is aan het hierboven beschreven gedrag van de verzoekende partij die heeft nagelaten enige actie te ondernemen tegen twee afgeleverde bevelen en heeft gewacht tot het moment van de repatriëring om een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen.

Dienvolgens is niet voldaan aan de eerste van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet en artikel 43, § 1 van het PR RvV.

Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend veertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC